

Ανταγωνισμός και Υγεία

**Το
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΛΟΥΡΑΝΤΟΥ***

Πόσος ανταγωνισμός χωράει στην Υγεία; Το ερώτημα είναι κυρίαρχο μετά την υιοθέτηση των θέσεων της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ και την έκδοση της Υπουργικής Απόφασης για τη δέθεν απελευθέρωση του ιδιοκτησιακού των φαρμακείων. Η υπουργική απόφαση προσημαστικά εκδίδεται για να ενισχύσει τον ανταγωνισμό, αλλά ουσιαστικά προωθεί συγκριμένα συμφέροντα που δημιουργούν καρτέλ. Είναι σίγουρο ότι η απελευθέρωση του ιδιοκτησιακού των φαρμακείων έγινε με προκλητικά ερασιτεχνικό τρόπο, με τραγικά αποτελέσματα εις βάρος των ασφαλισμένων και των μικρομεσαίων φαρμακοποιών.

Επανερχόμενοι, τώρα, στην εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, όσον αφορά στα φαρμακεία προσπαθεί να επιβάλει την κυριαρχία κεφαλαίων ξένων προς το φαρμακευτικό επάγγελμα, θεωρώντας ότι μόνο έτσι προάγεται ο ανταγωνισμός. Αγνοούν (!) όμως οι συντάκτες της εργαλειοθήκης ότι ανταγωνισμός στο φάρμακο, από τη στιγμή που οι τιμές είναι ρυθμισμένες, σημαίνει ανταγωνισμός στην κατανάλωση. Αυτό με τη σειρά του σημαίνει πολυφαρμακία και υπερσυνταγογράφηση. Επομένως, ο υποτιθέμενος ανταγωνισμός θα φέρει κόστη και όχι οικονομίες κλίμακος.

Πώς όμως θα εξοικονομηθούν χρήματα στην πληγωμένη ελληνική οικονομία; Την απάντηση έδωσε ο αντιπρόεδρος της PGEU, Jan Smits, στο 1ο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο που διοργάνωσε ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος. Στην εισήγησή του με θέμα «Πρωθώοντας την υπεύθυνη χρήση των φαρμάκων», ο κ. Smits ανέφερε: «Σε παγκόσμιο επίπεδο 500 δισεκατομμύρια δολάρια είναι το ποσό των απευκταίων εξόδων από την ορθολογική χρήση των φαρμάκων με τη συμβολή των φαρμακοποιών. Στη δε Ολλανδία, που είναι μια πολύ μικρότερη αγορά, το ποσό είναι σχεδόν όσο και η ίδια η φαρμακευτική δαπάνη».

Τόσο οι Έλληνες ασφαλισμένοι όσο και οι επαγγελματίες της Υγείας έχουν κουραστεί να ακούν και να υπομένουν τις μαγικές λύσεις των «σοφών» τεχνοκρατών για την Υγεία. Στο τέλος όλες καταλήγουν σε περικοπές χωρίς καμιά ανάλυση κόστους-οφέλους, ή σε δέθεν λύσεις που προάγουν τις άφαντες μέχρι σήμερα έννοιες της επένδυσης και της ευημερίας. Έξι χρόνια περικοπών στην Υγεία είναι πολλά και το χειρότερο: ατελέσφορα. Τα μέτρα μέχρι σήμερα απέφεραν έναν χρεοκοπημένο ΕΟΠΥΥ, Έλληνες ασφαλισμένους στα χαρτιά, άδεια νοσοκομεία από υλικά, φάρμακα και γιατρούς, καθώς και σημαντικές ελλείψεις φαρμάκων.

Η συνταγή των περικοπών έχει αποτύχει. Είναι καιρός η πολιτεία να ερευνήσει το θέμα της Υγείας όχι από την στεία οικονομοτεχνική πλευρά, αλλά από αυτήν του οφέλους προς το κοινωνικό σύνολο. Αντίστοιχα, εμείς οι υγειονομικοί πρέπει να απαρνηθούμε το αμαρτωλό παρελθόν μας και να εργαστούμε να επαναφέρουμε σε αξιοπρεπή επίπεδα το δημόσιο σύστημα υγείας. Μόνον τότε θα υπάρχει ένα αξιόπιστο, ανταγωνιστικό και σύγχρονο σύστημα υγείας και θα επιφέρει την ευημερία των αριθμών που ευαγγελίζονται οι τεχνοκράτες. Μέχρι τότε όλες οι εργαλειοθήκες ας παραμείνουν κενές και ακρείαστες.

*Ο Κωνσταντίνος Λουράντος είναι πρόεδρος του ΠΦΣ.